

JUDr. Josef J. Voneš z Třeboně čp. 307 byl jedním ze spoluzakladatelů Rodopisné společnosti československé na ustavující schůzi dne 13. 3. 1929 v pražském Obecním domě. V předválečném spolkovém časopisu RSC se dochovalo jen několik jeho drobných prací. Ty dostupné se vztahují k Třeboňsku stejně tak, jako pojednání o rodu Vochozků z Břilic, které napsal v roce 1931. O Vonešových osobních datech a případné existenci jeho pozůstalosti není bohužel zatím nic známo.

Vochozkové v Břilicích

Vochozkové vyskytují se ve vsi Boru u Třeboně (původně Nová Ves na Boru) od jejího založení v polovině 16. století. Ještě dnes vyskytuje se rod ten v této vsi a v okolí. Jistě, že vznik toho jména souvisí s jménem lesa u této vsi, který dodnes nazýván je Ochoz.

Ve starých gruntovních knihách (Gruntovní kniha Bor) a seznamech poddaných (Sirotčí knihy panství Třeboň) píše se Vochozka a teprve později ustaluje se způsob psaní Vochozka. Grunt Vochozkův přechází po třicetileté válce na více držitelů, kteří zase odcházejí, přijímajíce po něm jméno. Tak v r. 1695 dostal se na tento grunt jakýsi Vojtěch Loukota z Jílovic. Jeho děti již užívají jména Vochozka. Vojtěch Loukota měl s ženou Dorotou sedm dětí: Viléma *1684, Justinu *1686, Jakuba *1689, Kateřinu *1692, Dobiáše *1700, Václava *1702 a Víta *1703. Vojtěch Loukota zemřel 1704 a následujícího roku se k jeho dceři Justině přičlenil Vít Zárubovic, který zde dále hospodaří. Kateřina byla 1723 propuštěna, Dobiáš se r. 1722 přičlenil do Cepu na živnost Hadačovu a Vít byl 16. 12. 1730 propuštěn městu Třeboni, patrně na základě svých blízkých vztahů k Pavlovi Calaceny, primátorovi a známému staviteli třeboňskému. Calacenyho žena a dcera, i on sám, byli výhradními kmotry dětem Vítovým.

Vít založil novou větev rodu Vochozků v Břilicích u Třeboně na nynějším čp. 3. Bylo to roku 1731, s Marií Bičerovou měli děti: Tomáše Mikuláše *1731, Rosinu *1734, Annu *1737, Dorotu *1741, Františka *1749 a Adama *1754. Nejmladší **Adam** převzal tuto živnost po otci, František založil druhou větev Vochozků v téže vsi. Adam pak s Marií Dindovou měl děti: Mariannu, Kateřinu, Tomáše, Josefa, Terezii, Voršilu, Alžbětu a Antonína *1794. **Antonín** zase převzal živnost a se svou manželkou - 1826 Rozinou Bublovou měl čtyři děti: Vavřince, Kateřinu, Alžbětu a Rozu. Prodělal tažení rakouské do Neapole, z kteréž doby udržuje se ještě dnes v rodě hodně zpráv. Živnost po něm převzal jediný syn **Vavřinec**, který byl posledním Vochozkou na této chalupě, jež zůstala v dalším držení rodu už jen po přeslici.

Dnes však žijí ještě v téže vsi dva z jeho čtyř synů, František a Martin ještě se svými vnuky, takže o vymření této větve strachu býti nemusí. Tak stala se obec Břilice u Třeboně druhým domovem Vochozků a střediskem, odkud se rozšiřovali tito do celého okolí, takže veškerý listinný materiál a matriky od r. 1731 oplývají jmény Vochozka.

Josef J. Voneš